

Kosminen kamppailu

”Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15.)

Avaintekstit:

Matt. 13:24–27;
1. Moos. 1:31;
Hes. 28:12–19;
Jes. 14:12–15;
Matt. 4:1–11;
Joh. 8:44, 45.

Raatullisen teologian keskeisenä osana on suuri taistelu Kristuksen ja Paholaisen välillä. Vaikka ajatus kosmisesta kamppailusta Jumalan ja taivaallisten olentojen välillä, jotka ovat langenneet ja kapinoineet Jumalaa vastaan, on merkittävä aihe Raamatussa (Matt. 13:24–30, 37–39, Ilm. 12:7–10) ja myös suuressa osassa kristillistä perinnettä, monet kristityt ovat torjuneet tai hylänneet koko ajatuksen.

Raatullisesta näkökulmasta katsottuna emme kuitenkaan voi jättää huomiotta kosmisen kamppailun teemaa, jossa Paholainen ja hänen enkelinsä vastustavat Jumalan valtakuntaa, ilman että menetämme suuren osan siitä, mistä Raamatun kertomuksissa on kyse. Pelkästään evankeliumit ovat täynnä viittauksia Paholaiseen ja demoneihin, jotka vastustavat Jumalaa.

Tämän viikon aluksi tarkastelemme, miten seuraaviin kahteen kysymykseen voitaisiin vastata joidenkin keskeisten raamatunkohtien perusteella:

1. Missä kohtaa Raamattu opettaa, että Jumalan ja Paholaisen välillä on kosminen kamppailu?
2. Millainen tuo kamppailu on Raamatun mukaan?

1.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.3.2025

SE ON VIHAMIE- HENI TYÖTÄ

Lue Matt. 13:24-27. Miten vertaus auttaa meitä ymmärtämään maailmassamme olevaa pahuutta?

Jeesus kertoo tarinan maanomistajasta, joka kylvää pellolle vain hyviä siemeniä. Viljan sekaan nousee kuitenkin rikkaviljaa. Kun isännän palvelijat näkevät tämän, he kysyvät häneltä: "Herra, etkö sinä kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen on tullut rikkaviljaa?" (Matt. 13:27.) Tämä on samankaltainen kysymys kuin nykyään usein esitetty kysymys pahuuden ongelmasta: Jos Jumala loi maailman täysin hyväksi, miksi siinä on pahuutta?

Lue Matt. 13:28-30 samassa luvussa jakeissa 37-40 olevan Kristuksen antaman selityksen valossa. Miten tämä valottaa myös kosmisen kamppailun luonnetta?

Isäntä vastaa palvelijansa kysymykseen: "Se on vihamieheni työtä." (Matt. 13:28.) Myöhemmin Jeesus toteaa sen, "joka kylvi hyvää siementä" olevan "Ihmisen Poika", joka on Jeesus itse (Matt. 13:37). Lisäksi hän selventää, että pelto "on maailma" (Matt. 13:38) ja että vihollinen, "joka kylvi rikkaviljaa", on "Paholainen" (Matt. 13:39), mikä kuvaa nimenomaan Kristuksen ja Paholaisen välistä kosmista kamppailua. Miksi maailmassa on pahuutta? Pahuus on seurausta siitä, että vihollinen (Paholainen) vastustaa Mestaria. "Se on vihamieheni työtä." (Matt. 13:28.)

Tämä vastaus herättää kuitenkin jatkokysymyksen: "Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?" Toisin sanoen, miksi emme kitke pahuutta heti pois? "En", vastaa mestari, "te voitte rikkaviljaa kootessanne nyhtää sen mukana vehnäkin. Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti." (Matt. 13:29, 30; vrt. Mark. 4:29.) Vertauksen mukaan Jumala hävittää lopulta pahuuden, mutta sen kitkeminen ennenaikaisesti johtaisi peruuttamattomiin vahinkoihin, jotka vahingoittavat myös hyvää.

Millaisia vaaroja on siinä, että yritämme nyt kitkeä rikkaviljan pois vehnän seasta? Miksi tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kohtaamamme pahuus sivuutetaan?

TAISTELUN ALKUPERÄ MAAPAL- LOLLA

Rinnakkain vertauksen kysymyksen kanssa – miksi pellolla on huonoa siementä, jos omistaja on istuttanut vain hyvää siementä – on toinen kysymys: jos Jumala loi maailman täysin hyvänä, miten pahuus on voinut ilmaantua tänne?

Lue 1. Moos. 1:31. Mitä Jumalan sanat paljastavat luomakunnan tilasta silloin, kun Jumala sai luomistyönsä päätökseen, ja miksi tämä vastaus on tärkeä?

1. Moos. 1:31 mukaan, kun Jumala oli luonut maailman, ”kaikki oli hyvää”. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ei ole mitään viitteitä pahuudesta Jumalan luodessa tätä planeettaa. Miten pahuus sitten tuli osaksi ihmisen kokemusta?

Lue 1. Moos. 3:1-7. Mitä tämä kertoo meille siitä, miten pahuus tuli tänne maan päälle? Mitä valoa tämä tuo kosmisen kamppailun luonteen ymmärtämiseen? (Ks. myös Ilm. 12:7-9.)

Tässä kertomuksessa näemme Jumalan luonnetta koskevia valheita, jotka käärme, joka Ilm. 12:7-9 mukaan on samaitettu itse Paholaiseksi (tuo ”muinaisaikojen käärme”), on nostanut esiin. Ensin käärme käyttää kysymystä herättääkseen epäilyä Jumalan käskyä kohtaan ja kääntää kysymyksellään lähes päinvastaiseksi sen, mitä Jumala oli käskenyt. Sitten käärme kyseenalaistaa suoraan sen, mitä Jumala oli sanonut, sanomalla Eevalle: ”Ei, ette te kuole.” (1. Moos. 3:4.)

Joku, joko käärme tai Jumala, valehteli Eevalle, joka joutuu nyt valitsemaan, uskooko hän Jumalan vai käärmeen kertomaa.

Tässä ja muualla Raamatussa tämän kamppailun luonne koskee ensisijaisesti sitä, mihin ja keneen uskoa, mikä itsessään liittyy olennaisesti rakkauteen. Tämä johtuu siitä, että uskomuksesi jostakin ihmisestä, millainen hän on ja voiko häneen luottaa, vaikuttavat syvästi siihen, rakastatko ja luotatko kyseiseen henkilöön ja kuunteletko – tässä tapauksessa – mitä hän sanoo sinulle.

Lue 1. Moos. 3:15. Miten tämä lupaus käärmeen pään murskaajasta sekä vahvistaa kamppailun todellisuuden että samalla tuo meille toivoa sen keskellä?

TAISTELUN ALKUPERÄ TAIVAASSA

1. Moos. 1-3 osoittaa, että pahuus oli olemassa ennen Aadamin ja Eevan syntiinlankeemusta. Vaikka pahuus ei ollut konkreettista todellisuutta Eedenissä, käsitteellisesti ”pahuus” esiintyi jo ”hyvän- ja pahantiedon puun” nimessä (1. Moos. 2:9, 17). Sitten käärme syyttää Jumalaa valehtelusta, vaikka itse asiassa hän, käärme, on se, joka valehtelee. Käärmeen olemassaolo (Ilm. 12:9) ja hänen valehtelunsa osoittavat, että pahuus on olemassa. Näin ollen pahuuden läsnäolo on ilmeistä jo Eedenissä ennen syntiinlankeemusta.

Lue Hes. 28:12-19 ja vertaa sitä 2. Moos. 25:19, 20. Millainen on tämän olennon lankeemus?

Tämän tekstin mukaan pahuuden alkuperä on taivaassa ja kosminen kamppailu alkoi sieltä.

Ennen lankeemustaan olento, joka tuli tunnetuksi Paholaisena, oli vartijakerubi. Sen lisäksi, että hänet tunnistettiin täksi kerubiksi, hän oli ”täydellisistä täydellisin, täynnä viisautta, itse kauneus” ja oli ”Eedenissä, Jumalan puutarhasa” (Hes. 28:12, 13). Kumpaakaan näistä asioista ei voitu sanoa ihmisestä, Tyroksen kuninkaasta (tai kenestäkään muustakaan ihmisestä). Näin ollen tiedämme, että meille on annettu tässä välähdys Kointähden (lat. *Lucifer*) lankeemuksesta.

Lue Jes. 14:12-15. Mitä lisätietoa tämä antaa suuren taistelun alkuperästä?

Jesajan kirjan 14. luvun mukaan Lucifer päätti korottaa itsensä ja tehdä itsestään Jumalan kaltaisen. Tämä jae täydentää sitä, mitä näimme Hesekielin kirjassa, että hänen kauneutensa houkutti hänet ”korskeuteen” (Hes. 28:17). Hänen kauneutensa olisi pitänyt saada hänet ylistämään Jumalaa, joka teki hänet kauniiksi. Sen sijaan hänestä tuli ylpeä. Ja mikä vielä pahempaa, tässä ylpeydessään hän ryhtyi tavoittelemaan Jumalan paikkaa sekä panettelemaan häntä. Hes. 28:16 hepreankielinen termi kaupankäynnistä tarkoittaa myös ”panettelua”. Tämä ilmaus on osoitus siitä, miten Paholainen toimii Jumalaa ja myös meitä vastaan.

Miten täydellinen olento voisi langeta, ellei ”täydellisyteen” kuuluisi todellinen moraalinen vapaus?

JOS KUMARRAT MINUA

Paholaisen pyrkimys anastaa Jumalan valtaistuin käy ilmi myös kertomuksissa Jeesuksen kohtaamista kiusauksista (Matt. 4 ja Luuk. 4). Jeesuksen ja kiusajaan välisessä vaikuttavassa kohtaamisessa paljastuu paljon kamppailun luonteesta. Tässä näemme Kristuksen ja Paholaisen välisen suuren taistelun todellisuuden, mutta se kerrotaan karulla ja havainnollisella tavalla.

Lue Matt. 4:1-11. Miten Kristuksen ja Paholaisen välisen suuren taistelun todellisuus käy tässä ilmi?

Henki oli "vienyt" Jeesuksen autiomaahan nimenomaan sitä varten, että Jeesus joutuisi "Paholaisen kiusattavaksi" (Matt. 4:1). Ennen tätä kohtaamista Jeesus paastosi neljäkymmentä päivää. Kun Paholainen tuli paikalle, hän kiusasi Jeesusta muuttamaan kivet leiviksi ja leikitteli Jeesuksen äärimmäisellä nälällä. Jeesus kuitenkin vastasi tähän kiusaukseen Raamatulla, ja Paholaisen juoni epäonnistui.

Yrittäessään saada Jeesuksen toimimaan omahyväisesti Paholainen houkutteli häntä heittäytymään alas temppelin huipulta. Paholainen väänsi pyhiä kirjoituksia niin, että jos Jeesus olisi todella Jumalan Poika, enkelit suojelisivat häntä. Jeesus torjui jälleen kiusauksen lukien Raamattua oikein.

Kolmas kiusaus paljastaa selvästi, mitä Paholainen yrittää saavuttaa. Hän haluaa Jeesuksen palvovan häntä. Paholainen yrittää anastaa palvonnan, joka kuuluu yksin Jumalalle.

Tätä varten hän näyttää Jeesukselle "maailman kaikki valtakunnat ja niiden loiston" ja väittää sitten: "Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua." (Matt. 4:8, 9.) Luukkaan evankeliumin 4. luvussa, joka on Matteuksen tekstin kanssa rinnakkainen, Paholainen väittää: "Kaiken tämän, koko maailman ja sen loiston minä annan sinun valtaasi, sillä se on annettu minun haltuuni ja minä voin antaa sen kenelle tahdon." (Luuk. 4:6.)

Jälleen kerran Jeesus vastaa kiusaukseen Raamatulla, ja jälleen kerran Paholainen epäonnistuu.

Kaikissa kolmessa tapauksessa Jeesus käytti Raamattua puolustautuakseen vihollisen hyökkäyksiä vastaan.

Lue Ef. 6:12. Vaikka meidän ei pitäisi elää pelossa, miksi meidän tulee aina muistaa ympärillämme käytävän taistelun todellisuus?

KOSMISEN KAMP- PAILUN LUONNE

Miten kosminen kamppailu on edes mahdollinen? Miten kukaan voisi vastustaa kaikkivoipaa Jumalaa? Jos kyse olisi pelkästä voimasta, kamppailu olisi jo päättynyt. Kyse täytyy olla jostain muusta. Raamattu ilmaisee, että kiista koskee Jumalan luonnetta. Paholainen esittää Jumalaa vastaan panettelevia väitteitä, joiden mukaan Jumala ei ole täysin hyvä ja rakastava. Tällaisia väitteitä ei voida voittaa vallalla tai raa'alla voimalla, vaan vertailemalla kahta kilpailevaa luonnetta.

”Syntiä koskevissa toimissaan Jumala saattoi turvautua vain vanhurskauteen ja totuuteen. Toisin kuin Jumala, Paholainen pystyi käyttämään myös imartelua ja petosta. Hän yritti vääristellä enkeleille Jumalan sanoja ja esittää hänen hallintomallinsa virheellisessä valossa. Hän väitti, että Jumala ei ollut oikeudenmukainen laatiessaan lakeja ja sääntöjä taivaan asukkaille, ja että vaatimalla kaikilta luoduiltaan alistumista ja kuuliaisuutta Jumala pyrki vain korottamaan itseään. Tätä syystä kaikille taivaan ja muiden maailmojen asukkaille oli tarpeen osoittaa Jumalan hallinnon oikeudenmukaisuus ja hänen lakinsa täydellisyys. Paholainen oli saanut kaiken näyttämään siltä, että hän itse toimi maailmankaikkeuden parhaaksi. Vallantavoittelijan todellisen luonteen ja hänen perimmäisten tavoitteittensa täytyi tulla selväksi kaikille. Hänelle suotiin aikaa, jotta hän ilmaisisi itsensä pahoilla teoillaan.” (ST2023 311.)

Lue Joh. 8:44, 45 ja vertaa Ilm. 12:7-9. Mitä nämä kohdat paljastavat Paholaisen luonteesta ja strategiasta?

Paholaisen suunnitelmana on saada luodut uskomaan, että Jumala ei ole oikeasti oikeudenmukainen ja rakastava ja että hänen lakinsa sortaa ja vahingoittaa heitä. Ei ihme, että Jeesus sanoo Paholaisen olevan ”valehtelija ja valheen isä” (Joh. 8:44). Sitä vastoin Jeesus tuli todistamaan ”totuuden puolesta” (Joh. 18:37) ja suoraan vastustamaan Paholaisen valheita ja panettelua. Hän kukisti ja lopullisesti tuhosi Paholaisen sekä riisti tämän vallan (1. Joh. 3:8; Hepr. 2:14).

Ilm. 12:9, 10 mukaan Paholainen on (1) ”muinaisaikojen käärme”, (2) Jumalan kansan ”syyttäjä” sekä (3) maailman eksyttävä. Kreikankielinen sana, joka on käännetty ”Paholainen”, tarkoittaa ”panettelijaa”, mikä osoittaa jälleen kerran, että kamppailun luonne koskee uskonkäsityksiä, myös sitä, mitä uskotaan Jumalan luonteesta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Suuri taistelu*, 2023, s. 308-314 tai *Alfa ja omega*, osa 8, s. 9-20 tai *Suuri taistelu*, taskup. s. 315-322.

”Raamatun selkeimpiin opetuksiin kuuluu, ettei Jumala ole pienimmässäkään määrin vastuussa synnin synnystä. Hän ei mielivaltaisesti rajoittanut armoaan eikä hänen hallintotavassaan ollut puutteita, jotka olisivat antaneet aiheen kapinaan. Synti on tunkeilija, jonka olemassaololle ei voida löytää syytä. Se on salaisuus, selvittämätön tapahtuma, ja jos synnille määriteltäisiin aiheuttaja, se merkitsisi sen puolustamista. – Jos hänet [Paholainen] olisi heti surmattu, he [taivaan ja muiden maailmojen asukkaat] olisivat palvelleet Jumalaa enemmän pelosta kuin rakkaudesta. Pettäjän vaikutus ei olisi tullut täysin hävitetyksi eikä kapinan henki perin juurin poistetuksi. Pahan piti antaa kasvaa täyteen mittaansa. Koko maailmankaikkeuden ikuisiksi parhaaksi Paholaisen oli saatava mahdollisuus kehittää periaatteitaan niin, että kaikki luodut voisivat nähdä oikeassa valossa, mitä hänen syytöksensä jumalallista hallintoa vastaan merkitsivät. Näin Jumalan oikeudenmukaisuus, armo ja hänen lakinsa pysyvyys tulevat ikuisesti vastaansanomattoman selviksi.” (ST2023 308, 311.)

Keskustelunaiheita:

1. Monet ihmettelevät, miten Luciferin kaltainen synnitön olento saattoi tehdä syntiä ensimmäisen kerran. Miksi synti on niin ”salaperäistä” ja ”selittämätöntä”? Miten voimme selittää tämän ensimmäisen synnin puolustelematta tai oikeuttamatta sitä? Toisin sanoen, miksi sen alkuperän selittäminen olisi sama kuin sen oikeuttaminen?
2. Miksi Jumala ei yksinkertaisesti heti lopettanut Paholaisen olemassaoloa? Miksi pahan täytyy ”antaa kypsyä”? Miten tämä on ”koko maailmankaikkeuden ikuisiksi parhaaksi”?
3. Miksi on niin tärkeää ymmärtää, että Jumalan ja Paholaisen välisessä kamppailussa ei ole kyse pelkästä voimasta, vaan sen kohde on toisenlainen? Miten luonteeseen liittyvä kamppailu on järjenvä tavalla, jota pelkkään voimaan liittyvä kamppailu ei voisi olla?
4. Miten kamppailun luonteen ymmärtäminen voi niin sanotusti vetää verhon sivuun ja paljastaa sen, miten kosminen kamppailu voi olla läsnä omassa elämässäsi?